

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 443. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351182320/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Epistelen II. Corinth. III.

Mine elskelige Brødre/ Saadan fortrøstning haffue
 wi oc til Gud formedelst Christum/ Icke at wi
 ere duelige aff oss selff at tencke || noget/ som aff oss v22
 selff/ Men at wi ere duelige/ det er aff Gud/ huilcken som oc 5
 giorde oss duelige/ at føre det ny Testamentis Embede/ Icke
 Bogstauens/ men Aandens. Thi at Bogstauen ihieslar/ men
 Aanden gør leffuende. Men haffde det Embede/ som ihieslaar
 formedelst Bogstauene/ oc er vdgraffuit i Stene/ saadan Klar-
 hed/ at Israels Børn kunde icke see paa Mose ansict/ for hans 10
 ansictis Klarhed skyld/ som dog forgaar/ Sui skulde icke meget
 mere det Embede/ som giffuer || Aanden/ haffue Klarhed? Thi v20
 at haffuer det Embede Klarhed/ som predicker Gudsømmelsen/
 da haffuer meget mere det Embede som predicker Aetferdig-
 hed/ offueruettis Klarhed. 15

Euangelium Marci. VII.

Der Ihesus gick vd igen aff Tyri oc Sidons egn/ da
 kom hand til det Galileiske haff/ mit iblant de thi
 Stæder. Oc de førde en Døff til hannem/ som vaar 20
 Dum/ oc de bade hannem/ at hand vilde legge Haanden paa
 hannem ||. Oc hand tog hannem besynderlige fra Solcket/ oc v32
 lagde hannem Singrene i Øerne/ oc spøtte/ oc rørde ved hans
 Tunge/ oc saae op til Himmelen/ suckede/ oc sagde til hannem/
 Sephethah/ det er/ lad dig op. Oc strax obnedis hans Øern/
 oc hans Tungis baand løsnede/ oc hand talede ret. Oc hand 25
 forbød dem/ at de skulde ingen sige det. Men io mere hand
 forbød/ io mere kundgiorde de det/ oc de forundrede sig offuer
 maade/ oc sagde/ Sand giorde det vel alt sammen/ || De Døffue v30
 giorde hand hørendis/ oc de Maalløffe talendis.